

Svatá Hora

3

2022

ročník
MMXXII

Svatohorské legendy III. • Kaplan Jan Stejskal • Skrytý hybatel

OBSAH

Úvodník

Vidět, slyšet, oslavovat **3**

Ze Svaté Hory

Opravy na Svaté Hoře **22**

Zprávy ze Svaté Hory **23**

Z historie

Svatohorské legendy III. **4**

Osobnost

Kaplan Jan Stejskal **11**

Z Bavorského lesa na Svatou Horu **16**

Spiritualita

Skrytý hybatel **12**

Žolík **15**

Ne otrok, ale bratr a sestra **21**

Informace

Listárna **26**

Zajímavá kniha **27**

Exercicie, kalendář akcí **28**

Pravidelné bohoslužby, otevírací doba **30**

Vidět, slyšet, oslavovat

Oslavili jsme Nanebevzetí Panny Marie. Uskutečnila se slavnost, kdy hledíme k nebi a přitom nasloucháme Mariinu chvalo zpěvu. Ona nechválí Boží moc a lásku Boží jen za sebe. Je matkou všech věřících, takže její Nanebevzetí a její věčný chvalozpěv je i o naší chvále za veliké věci, je i o našem definitivním oslaveném stadiu lidství, o naší věčnosti. To si připomínáme a to také slavíme.

Máme co vidět i slyšet při této slavnosti. K tomu, abychom viděli i slyšeli a dobře si uvědomovali, kam v životě spějeme, patří i vyobrazení událostí patřících k Nanebevzetí. Ta vyobrazení k nám chtějí promlouvat vždy, když se jich dotkneme zrakem, když se u nich zastavíme. Tady v ambitech jsou to hned tři venkovní kaple, které se Nanebevzetí týkají. Jedna má na oltářním obraze zesnutí Panny Marie. Je tam obklopena apoštoly. To nám má připomínat, že obklopujeme Pannu Marii a milujeme ji jako děti. A také s vírou, že i nás bude obklopovat láska druhých, až budeme na konci pozemské cesty. A také s nadějí, že budeme odcházet z tohoto světa v její blízkosti.

Další oltářní obraz je pak o přenesení Panny Marie i s tělem do nebe. Andělé ji nesou vzhůru k Nejsvětější Trojici a na zemi zůstávají užaslí apoštolové. To nám připomíná, že máme zůstat v úžasu nad velikými věcmi v životě Panny Marie i v úžasu nad velikými věcmi Božími v našem životě. A že jednou budeme zpívat spolu s Marii Magnificat, věčný chvalozpěv.

Konečně třetí vyobrazení je korunování Panny Marie. Pod ní a pod Ježíšem se nacházejí růže. To jsou symboly Marie a Krista. Růže krásně a něžně voní, a to nám má připomínat, že přítomnost Krista i Marie v našem životě nás má naplňovat silnou vůní lásky.

Konali jsme slavný průvod s Pannou Marií. A proč se takový průvod koná? Ono je to tak, jako kdyby se Maria, která je první z lidí s oslaveným tělem v nebi, měla otočit za sebe, a to si můžeme představit, a viděla celé lidstvo putující do Otcova domu. Tak si to lépe můžeme představit při tom průvodu, když jdeme za soškou Panny Marie. Ona je ze všech a mezi všemi první, a přitom se neodlučuje, neodděluje. Vidí za sebou všechna pokolení, která ji blahoslaví. A mezi těmi pokoleními jsme i my, každý z nás. Máme co vidět, máme co slyšet, máme co oslavovat.

Fotografie
na titulní straně časopisu:

Světelný průvod
sobotní vigílie

Časopis **Svatá Hora** • MMXXII. ročník

P. David Horáček, CSsR

SVATÁ HORA 3/2022

3

Sobotní vigílie poutní slavnosti Nanebevzetí Panny Marie

Svatohorské legendy III.

Jak to bylo se svatohorským dubem

U cesty z parkoviště na Svatou Horu stojí nepřehlédnutelný dub letní, zvaný též Svatováclavský. Na tomto místě roste asi 380 let. Pamatuje tedy už rok 1647, kdy byla Svatá Hora předána Tovaryšstvu Ježíšovu.

S ním začalo nové období svatohorské historie.

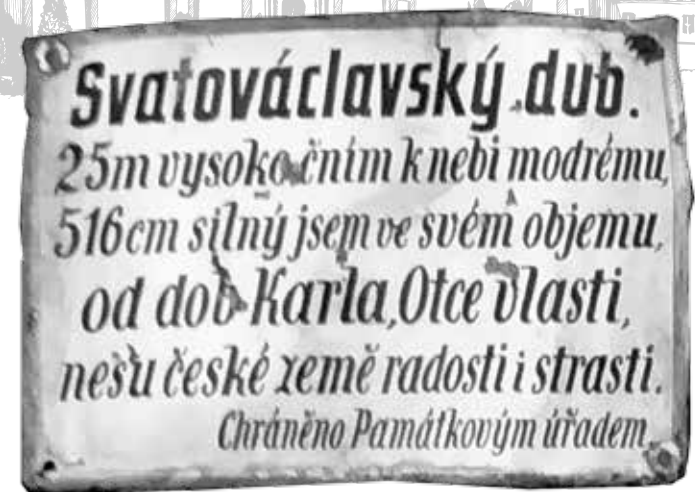
Dne 27. ledna 1658 písemně požádal jeden ze svatohorských jezuitů svého spolubratra Bohuslava Balbína, zda by napsal knihu o zázracích Panny Marie Svatohorské, aby se její sláva šířila i dál do světa. Balbín souhlasil a na podzim toho roku na Svatou Horu přijel. Znal starší díla Jiřího Plachého a Jiřího Konstance a navázal na ně. Svou práci zároveň podle dobového zvyku rozšířil o mnoho odkazů na antickou literaturu a na bibli. Umně je propojil s fakty i pověstmi, které o kapli zjistil.

V době příchodu poustevníka Jana Procházky (1632) byly na skalnatém svatohorském vrchu kromě pastvin malé skupiny doubků, které Svatou Horu obklopovaly. Jejich matkou byl veliký dub. **Rostl hned pod dvěma dřevěnými chaloupkami stojícími severně od kaple.** V nich přebývali lidé, kteří sloužili Panně Marii a podle zdejšího zvyku prodávali poutníkům vosk.

Tento dub byl namalován na stropě svatohorské kaple postavené koncem 15. století. Později byl několikrát zasažen bouřkou a v roce 1640 ho blesk rozrazil. Tehdy strom padl a shořel, ale podle tradice z jeho žaludu vyrostl také doubek, který byl přesazen k cestě k nynějšímu hlavnímu portálu. V Balbínově době to byl mladý stromek, a tak ani není vyznačen na vyobrazení Svaté Hory a jejího okolí z roku 1665.

Na jeho kmeni byl zřejmě až v první třetině 20. století

v rámci snah o obrodu českého katolictví po vzniku Československé republiky v roce 1918 zavěšen obraz svatého Václava, zbožného krále a symbolu české státnosti. Teprve potom se objevuje název Svatováclavský dub. Prvorepubliková tabulka umístěná na dubu také ukazuje, na co se tehdy kladl důraz – že tu stojí od dob Karla, Otce vlasti (1316–1378). Kdyby to byla pravda, Bohuslav Balbín by to jistě do své

Prvorepubliková cedulka na dubu

Luneta z jižního ambitu: v Procházkově a Balbínově době byl svatohorský vrch porostlý křovím a dubinami a využíval se jako pastvina pro ovce

U pravého okraje je část dubu. Kolem roku 1900

knihy zapsal, protože období Karlovy vlády považoval za nejlepší období české historie. Ve skutečnosti je tomuto dubu letnímu asi 380–400 let.

Dne 7. září 1935 byl Svatováclavský dub rozčísnut větrem a dvě silné větve směřující k jihozápadu svou vahou kmen roztrhly. Proboštský úřad dal obě větve odříznout, což způsobilo mezi občany pobouření. Trhlina mezi hlavními větvemi byla zalita betonem a strom byl stažen železnými pásy.

V únoru 1986 podala odborná komise návrh na jeho záchranu. Napřesrok byl stažen užšími železnými obručemi. V roce 2004 byl prohlášen památným stromem. V roce 2006 měřil obvod jeho kmene 582 cm. Výška dubu dosahovala 18 m a průměr koruny byl 18 m.

Dub vždycky znamenal sílu a stálost. Bohuslav Balbín ho ve své knize představil i jako symbol věčného života a pravé víry u svatohorské svatyně, která byla vybudována na pevné a vyvýšené skále a v níž byl postaven Hospodinův oltář, v jeho časech již opět patřící římskokatolické církvi.

Svatohorský dub pamatuje všechny události naší novodobé historie od třicetileté války. Zaslouží si naši úctu. Když se ho dotkneme a pohlédneme vzhůru do jeho koruny, uvědomíme si, že i ty nejhorší časy přejdou.

V šesté kapitole starozákonní knihy Soudců je příběh o soudci Gedeonovi. Synové Izraele jednali v Hospodinových očích zle, a tak je Hospodin na sedm let vydal do rukou nepřátel, kteří je utlačovali tak krutě, že se před nimi Izraelité ukrývali v horách a jeskyních a opevňovali se na nepřístupných vrcholcích. Kdykoli Izraelité zaseli obilí, nepřátelé se svými spojenci přitáhli,

utábořili se a úrodu zpusťovali. Zbědovaní Izraelité začali volat k Hospodinu, který k nim poslal proroka. Ten jim řekl, že je Hospodin kdysi vyvedl z egyptského otroctví a z područí všech, kdo je trápili. Vyhnal je a jejich zemi jim dal, ale přikázal jim, že nesmí ctít cizí bohy, jenže neposlechli

a uctívali modly krutých nepřátel. Hospodin si vybral jako zachránce vyhledového a zuboženého izraelského lidu Gedeona.

Hospodinův anděl přišel a posadil se pod dubem v Ofře, patřící Joašovi Abiezerskému. Jeho syn Gedeon právě mlátil pšenici ve vinném lisu, aby si toho

Svatohorský dub v roce 1925

PRŮBĚH SV. HODIN

Svatováclavský dub v roce 1930

Midiánci nevšimli. Hospodinův anděl se mu ukázal a řekl mu: „Hospodin s tebou, udatný hrdino!“ Gedeon mu odpověděl: „Promiň, pane, ale jestli je Hospodin s námi, proč nás tohle všechno potkalo? Kde jsou všechny ty jeho divy, o kterých nám vyprávěli naši otcové? Prý: „Hospodin nás přece vyvedl z Egypta“ – jenže teď nás Hospodin opustil a nechal nás v hrsti Midiánců!“

Tu se k němu Hospodin obrátil a pravil: „Jdi v této své síle a zachrániš Izrael z hrsti Midiánců. Já sám tě přece posílám!“ On však namítl: „Promiň, Pane, ale jak mám zachránit Izrael? Můj rod je v Manasesovi nejubožejší a já sám jsem v rodném domě poslední.“ „Ano, ale já budu s tebou, takže pobiješ Midiánce až do posledního,“ řekl mu na to Hospodin. „V tom případě mi prokaž laskavost,“ odpověděl Gedeon. „Dej mi prosím znamení, že se mnou mluvíš ty. Neodcházej prosím odsud, dokud se k tobě nevrátím s darem, který ti přinesu.“ On odpověděl: „Počkám, dokud se nevrátíš.“

Gedeon šel domů a připravil kůzle a nekvašené chleby z jedné efy mouky. Maso vložil do koše, vývar nalil do hrnce, odnesl to pod ten dub a položil to před něj. Hospodinův anděl mu řekl: „Vezmi maso a chleby a polož je zde

na skálu. Vývar vylij. “ A když to Gedeon udělal, Hospodinův anděl zvedl hůl, kterou měl v ruce, a dotkl se jejím koncem masa a chlebů. Ze skály vyšlehl oheň a maso i chleby pohltil. Mezitím se mu Hospodinův anděl ztratil z očí. Když si Gedeon uvědomil, že to byl Hospodinův anděl, vykřikl: „Ach, Pane můj, Hospodine! Vždyť já jsem tváří v tvář uviděl Hospodinova anděla!“ „Bud' klidný,“ řekl mu Hospodin. „Neboj se, nezemřeš.“ Gedeon tam proto postavil Hospodinu oltář a nazval jej „Hospodin je pokoj“. Ten oltář je v abiezské Ofře až dodnes. Té noci mu Hospodin řekl: „Vezmi býka ze stáda svého otce, toho druhého býka, sedm let starého. Zboř Baalův oltář, jenž patří tvému otci, a ten Ašeřin kůl vedle něj pokácej. Na vrchu toho kopce pak postav řádný oltář Hospodinu, svému Bohu. Vezmi toho druhého býka a obětuj ho jako zápalnou oběť na dřevě z Ašeřina kůlu, který pokácíš.“ Gedeon tedy vzal deset mužů ze svých služebníků a udělal, jak mu Hospodin řekl.

PhDr. Věra Smolová

Kolem roku 1970

Černé výložky na ramenou měl

V závěru letošního května nás oslovil pan Lubomír Nováček z Písku, který je synovcem zesnulého kněze Jana Stejskala. Ten působil jako kaplan na Svaté Hoře, kde byl v září 1961 zatčen. Z jeho pozůstalosti věnoval Svaté Hoře sošku Pražského Jezulátka. Přinášíme vám stručný životopis tohoto kněze, ne nepodobný mnohým osudům jiných za komunismu prezekuovaných duchovních.

P. Jan Stejskal se narodil v roce 1921 v Pelhřimově. Otec byl ševcem, v rodině vyrostlo šest dětí.

Jan od dětství ministroval. Vystudoval gymnázium v Pelhřimově, maturoval v roce 1940. Přál si být knězem. Tehdejší děkan v Pelhřimově – Mgr. F. B. Vaněk – mu zprostředkoval studium v Římě, za pražskou diecézi. Na kněze byl vysvěcen v roce 1945 v Římě. Po krátkém pobytu doma se do Říma na rok vrátil kvůli dokončení studií.

Po návratu v roce 1946 působil jen asi 3 týdny jako kaplan v Kyjích u Prahy. Od konce září 1946 do konce listopadu 1951 byl kaplanem v Českém Brodě. Odtud byl povolán na vojnu, ve svých 29 letech. Byl zařazen ke službě beze zbraně, pracoval na různých stavbách na Moravě, 2 a 3/4

roku. V této době nesměl oddat sestru ani pokřtít neteř. Nebylo to nic takového, jak je líčeno v knize a filmu „Černí baroni“. Černé výložky na ramenou uniformy měl. Po vojně působil jako kaplan na Svaté Hoře.

V roce 1961 byl s dalšími dvěma kněžími, varhaníkem a kostelníkem zatčen a odsouzen na 2 roky vězení. Byl obviněn z pobořování a schvalování protistátní činnosti. Pobořování bylo u soudu dokazováno čtením vět z jeho kázání. Schvalování protistátní činnosti znamenalo styk osobní i písemný s několika kněžími, již dříve odsouzenými, jimž byl odebrán státní souhlas. Po čtyřměsíční

vyšetřovací vazbě byl vězněn ve Valdicích u Jičína. Ve vězení prožil 21 měsíců.

Po návratu nedostal státní souhlas k výkonu duchovní služby. Bydlel s matkou v Pelhřimově a dojížděl do nedalekého Nového Rychnova. V provozovně pelhřimovského družstva DVP pracoval v kovovýrobě. Měl štěstí na slušné lidi kolem sebe. Dokonce žádali, aby byl ustanoven na uvolněné místo na faře, ale marně. V létě roku 1966 dostal státní souhlas do pohraničí, do obce Číhaná v okrese Plzeň – sever. V roce 1968 byl vyzván advokátní kanceláří, aby zažádal o rehabilitaci. Udělal to, na rehabilitaci už nedošlo a od ledna 1971 mu byl opět odebrán státní souhlas, důvod se nedozvěděl.

Vrátil se do Pelhřimova a na dřívější pracoviště. Později pracoval ve skladě družstva DVP v Pelhřimově. Pravidelně žádal o udělení státního souhlasu. Dvakrát jej mohl získat. Poprvé za příslib práce v Pacem in Terris, podruhé za příslib spolupráce s STB. Obojí odmítl. Tak uběhlo 10 let. Krátce před tím, než by byl mohl jít do důchodu, se naskytla možnost přejít do budějovické diecéze. Po dohodě s vedením pražské diecéze rád souhlasil. Od 1. února 1981 byl jmenován duchovním správcem v Chetčicích a na Lomci. Tam se po dvou letech působení přihlásila rakovina a bezprostředně po těžké operaci 8. března 1983 v pelhřimovské nemocnici zemřel. Pohřeb se konal v Pelhřimově, vedl ho tehdejší kapitulní vikář Msgre. Kavale a zúčastnilo se ho přes 100 kněží a velké množství jeho přátel. 28. září 1990 byl rozhodnutím okresního soudu v Příbrami plně rehabilitován.

LN

Kaplan Jan Stejskal

Skrytý Hybatel

Homilie přednesená při poutní mši sv. u Korunovačního oltáře v neděli
21. srpna 2022 v 9.00

V Bavorsku se říká: „Všechny návštěvy vidím rád, některé přicházejí, všechny odcházet...“ A u nás doma se říkalo: „S návštěvou je to jako s rybou – třetí den už ‚nevoní‘...“ Ty dvě ženy dnešního evangelia si musely evidentně rozumět – Maria zůstala u Alžběty tři měsíce!

Evangelium nám líčí setkání dvou žen – z něhož tryská píseň radosti. Vyslechli jsme Mariino Magnificat – doslova erupci radosti. V dějinách snad není radostnější a také častěji zhudebněovaný text, nežli právě Magnificat. Maria v něm prorokuje – načrtává vlastnosti svého Syna – plného spravedlnosti a milosrdenství. Její píseň vrcholí konstatováním příchodu království jejího Syna, který sesadí mocné z trůnů a povýší ponížené.

Evangelium „o navštívení Marie u Alžběty“ nám odpovídá na několik otázek:

Co je to církev?

Co je podstatou církve? Ženy, které nechaly Boha jednat ve svém životě. Je to kleriků pustý obraz...

V čem spočívá radost?

Obě byly otevřené pro působení Ducha svatého: Jedna panna - skrze VÍRU nese ve svém těle Boží Slovo, druhá neplodná – je vnímavá, a proto naplněná Duchem svatým volá mocným hlasem. „*Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se ti splní, co ti bylo řečeno od Pána.*“ Obě jsou otevřeny pro BOŽÍ MOC, a proto zakouší Ducha svatého, plného radosti a pokoje.

Co je klíčem k tomu, aby mohl také skrze nás Bůh – ve své moci a radosti - přijít do tohoto světa?

Podstatně to vystihuje následující slovo východního teologa Ignatia IV. z Antiochie: „*Bez Ducha svatého je Bůh vzdálený, Kristus zůstává v minulosti, evangelium je mrtvou literou, církev pouhou institucí, autorita se stane nástrojem ovládání lidí, misie pouhou propagandou, liturgie vzpomínkovým rituálem a z křesťanství nám zůstane zotročující morálka.*“

„*Bez Ducha svatého je Bůh vzdálený, Kristus zůstává v minulosti.*“ Pro mnohé lidi je Pán Ježíš někým, kdo kdysi žil a pak ještě nějak zůstává v eucharistii. Ale že je to živý Bůh, který žije v našem srdci, že jsem s Ním pozván žít tady a teď každodenní život v důvěrném vztahu přátelství, že bych neměl nic prožívat bez vztahu k němu, TO KAŽDÉMU NENÍ JASNÉ. Jeho živou přítomnost v našich srdcích působí Duch svatý! Ježíš není historickou osobou, ale blízkým přítelem. Živějším, než my všichni, protože on jediný přešel ze smrti do života. Nás to ještě čeká. Ježíš má velmi neobvyklé „hobby“: přišel zachránit to, co je v lidských očích ztracené... (Lk 19, 10) Žít s Ním ve vzta-

hu je možné, i když všechny náboženské formální i osobní stránky života mi tvrdí, že si jeho pozornost nezasloužím... I když mě láme moje slabost a opakované selhání, i když k němu nemám možnost přistoupit v podobě svátosti!

„*Bez Ducha svatého je evangelium mrtvou literou.*“ Sv. Pavel říká: „*Litera zabíjí...*“ Kolikrát jsme zakusili, že lidé byli dotlačeni naším „zvěstováním evangelia“. Že jsme vás my kněží z kazatelen a od ambonů doslova „dorzili“. Jedině skrze Ducha svatého lze zvěstovat ne mrtvou literu, ale živé evangelium. Důvěryhodně to dokumentuje následující historická zkušenost:

Když američtí vojáci obsadili na konci druhé světové války v roce 1945 tichomořský ostrov Okinawa, našli ho v zoufalém stavu sociálním a v mravním rozvratu. Jak postupovali, dorazili do vesnice Šimbakuku, kde jim vyšli v ústřety dva muži, z nichž jeden měl v rukou Bibli. Samo sebou v tom viděli past, a proto do vsi vstupovali co nejopatrněji. Ale byli velmi překvapeni. Pole tam byla obděláná, všechno pěkně uklizené, nebyla tam šatlava ani nevěstinec, žádní opilci. Lidé tam žili zdravě a v pokoji, byla to oáza klidu v poušti hanby a nedůstojnosti. Jeden z dvojice starců to vysvětlil. Před třiceti lety přišel do Šimbakuku jakýsi misionář, který se na ostrově zastavil cestou do Japonska. Zdržel se tam jen krátce, takže stačil získat pouze dva konvertity, právě ty dva staré muže. Naučil je několika modlitbám, nechal jim tam japonský překlad Bible a vybídl je, aby podle ní žili.

„*Aby se naše srdce rozhořelo zvěstováním evangelia.*“ Není důležité, abychom si z kostela odnesli nějaké informace, ale srdce zapálené svatodušním ohněm. Abychom se každou neděli znovu nadechli. Většinou lze pozorovat, jak lidé přicházejí do kostela, hlavy svěšené dolů, připraveni vydržet všechno: rodiny musí vydržet, co budou vyvádět děti, všichni pak, co a jak bude varhaník hrát, i to kázání... Když se jim tak trochu začnou hlavy zvedat, trochu se zasmějí, to je dobře: budou o něco lehčí, disponovanější přijmout Ježíše v eucharistii. Nepůjdou k přijímání jako „mrtvolky“, něco se v nich probudí.

„*Bez Ducha svatého je církev pouhou institucí.*“ Struktury musí být, budovali je už apoštolové, ale opraveným kostelem, skvělými internetovými stránkami a zorganizovanou administrativou včetně služeb zapojení laiků do pastorační živou farní obec nevybudujeme. Lidi budou rádi, že je ve věcech pořádek (a je dobře, že je), ale nesmí chybět život, vztahy! Bez Ducha svatého se církev stává institucí. Bytní struktury, pravidla, vrší se dokumenty. To všechno je taky důležité, ale musí to být ke službě životu. Co přestane sloužit, musí zaniknout, jinak to život udusí. Nesmíme zapomenout na správné pořadí instituce a Ducha.

„Bez Ducha svatého se stane autorita nástrojem ovládnání lidí.“ Bez Ducha, říká patriarcha Ignatios, není jednoduché být pastýřem v duchu Kristově. Sv. Augustin tomuto tématu věnoval velké kázání „o pastýřích, kteří pasou sami sebe“. Aby služba v církvi byla podílem na Ježíšově mytí nohou, je potřeba nechat si taky občas „umýt“ nohy od Pána, to proto, aby posvěcený služebník církve věděl, jak podstatné duchovní věci „fungují“, že autorita pastýře je právě v jeho „ponížení“ klekat k těm, ke kterým jsem poslán.

„Bez Ducha svatého budou misie pouhou propagandou“ – ideologií. Bez Ducha svatého nejde skutečně zvěstovat evangelium! Sv. Pavel VI. nazval Ducha svatého věčným misionářem. Ve své encyklice Evangelium nuntiandi popisuje přístup církve k misiím před koncilem a po něm. Snad lze jen konstatovat, že misie se dnes týká severní polokoule naší civilizace a už dávno není plošná, ale na bázi přesvědčivosti života každého z nás. Lidé vycítí radost, smysl, jsou přitahováni vůni přítomnosti Ducha.

„Bez Ducha svatého liturgie vzpomínkovým rituálem.“ Možná lze někdy v životě církve sledovat jev s názvem „liturgická preciznost“ (na tom není nic špatného), který je ale silně doprovázen chladem v jednání s Božím lidem. Jistě, je dobře věnovat pozornost všemu potřebnému, ale neuzavřít se do „vězení kultu“, který nemá s živým Ježíšem nic společného! Najít vyváženost – to nejde bez Ducha: aby liturgie nebyla vzpomínkovým rituálem, ale skutečným slavením.

Co nám zůstane bez Ducha, je *zotročující morálka* úplně prázdná, bez radosti. Sv. Pavel v listu Galaťanům hovoří o příznacích přítomnosti Ducha, tzv. ovoci Ducha: Duch svatý, to je láska, radost, pokoj, smíření (Gal 5, 22). Když společenství žije živou vírou, pak to je radost. Pak není potřeba nikomu připomínat: „Prosím Tě, raduj se, je neděle...“ Morálka vyrůstá z obrácení. Naším úkolem není zvěstovat morálku, ale Ježíše, evangelium. Když někdo pozná Ježíše, obrátí se ke Kristu. Pak se sám ptá: Co je správné? Jak mám změnit život? Sám se bude chtít srovnat „do latě“. Pokud nebude srdcem znát Krista a nebude denně prosit o milost Ducha svatého, pak bude hřešit, ať už uslyší jakékoli kázání. Svá vyznání hříchů si pravidelně u zpovědi zopakuje, občas tam něco přidá, ale nic se nezmění.

My jsme pozváni ke skutečné změně lidského srdce – abychom byli otevřeni pro Pánův dar Ducha svatého.

Jak je to s Duchem svatým přítomným v životě? Je to, jako když pan varhaník hraje na tzv. prodlevě: konstantní tón proznívá předivem zajímavých, ale i dramatických harmonií, vše prostupuje a ukotvuje. I uprostřed dramatu, napětí a disharmonií života se vše „kotví“ v naději, jakou dává Boží Duch. Jsme zváni DENNĚ se otevírat působení Ducha svatého, toužit po něm, po Duchu Božím. Když přestaneme toužit – i v přirozené rovině – tak předčasně umíráme. Touha, to je nosný pramen. Na její vlně jsme nesení. Pak se stáváme dostupnými pro Boží moc v Duchu svatém. I v nejmenších gestech běžného života.

Co všechno se může odehrát na prahu domu jedné „obyčejné“ návštěvy. Co pohnulo Marií, „že spěchala do jednoho judského města v horách“ a k tak charismatickému zpěvu na prahu Alžbětiny domu? Maria je zcela vtažena do proudění Ducha svatého, doslova dýchá za svého i Božího Syna Otcovou láskou, vždyť v ní teď tluče Boží srdce! Zdraví Alžbětu a skrze Mariin pozdrav byl i šestiměsíční Jan Křtitel naplněn Duchem svatým. Obě ženy, plné Ducha, propukly v radostný jásot. To způsobil obyčejný pozdrav, tak je tomu, když je člověk naplněn Duchem svatým. Pak Bůh koná ve všem, co konáme...

*Inspirován několika duchovními autory, myšlenky posbíral a přednesl
P. Christian M. Pšenička O.Praem*

Žolík

Léto bývá ve znamení odpočinku, poutí, her a pro nás křesťany také ve znamení Svatodušních svátků. Takhle nějak se mi to prohání hlavou, když tu najednou slyším v rádiu hrát staříčkou píseň Baliček karet. Starší si vzpomenu, mladší, budou-li chtít, dohledají:

Podívám-li se na eso, vzpomenu, že nad námi v nebi je jen jediný Bůh. | Dvojka mi připomene, že Bible má dvě části: Starý a Nový zákon. A trojka, Trojici Boží. | Čtyřka, to jsou Marek, Matouš, Lukáš a Jan, evangelisté, kteří hlásali víru svatou. | atd. atd. až po | Desítka pak má stejně bodů jako přikázání, která Bůh seslal Mojžíšovi a jeho lidu, přikázání, kterými se všichni řídíme, nebo která se aspoň snažíme plnit. | Král mi připomene znovu jediného pána nebes. Královna blahoslavenou Pannu Marii | a spodek, pane, spodek, to je d'ábel.

Píseň vznikla r. 1948 a opravdu ji napsal v písni zmiňovaný T. Taxis Taylor, v roce 1969 ji nazpíval Miroslav Černý se skupinou Rangers. Bezvadné propojení hry a biblické školy života. Komenský v praxi. I dospělí si přece mohou hrát, i dospělí se mohou učit. Přidrže se toho spojení zdánlivě nespojitelného a zapátrejme. Nabízí se totiž hádanka:

Kam se poděl žolík? V textu jsou skutečně vyjmenované všechny žolíkové karty, jenom ten žolík jako takový zmíněn není. A mohl by být. I k němu by se přece našlo v Bibli přirovnání, souhlasíte? Co, případně koho Vám v Bibli žolík připomíná? Napíšete?

Odpovědi může být samozřejmě více, pro začátek nabízím jednu nápoředu: Jan 3,8.

Pavel Švarc, jáhen

Z Bavorského lesa na Svatou Horu

Příběh jedné poutní tradice ■ sepsal Heinrich Vierlinger

Překlad Jana Hovorková, redakčně upraveno

Svědectvím o poutní tradici bavorských katolíků a jejich vztahu ke Svaté Hoře může být například nespočet poutních předmětů, které svým blízkým i sobě na památku poutníci v blízké i vzdálené minulosti ze Svaté Hory přivezli (jak nás o tom např. v rozhovoru z čísla 2/2011 přesvědčil ředitel kašperskohorského Muzea Šumavy dr. Horpeniak), ale též ji dokládá stále živý příliv pěších poutníků z bavorského Freyungu, kterých autor článku Heinrich Vierlinger, oceněný Bavorským řádem za zásluhy, přivedl na Svatou Horu již stovky. Níže vám nabízíme krátký vhled do historie jedné poutní tradice z pera jejího organizátora.

Poutní výpravy „Waidler“*, lidí z Bavorského lesa, mají - stejně jako v jiných oblastech - zejména u některých zažitých cílů dlouholetou tradici. Mezi bavorskými poutníky nejnavštěvovanější místa patří zejména Maria Hilf v Pasově, Svatá Anna v Kreuzbergu a „pouť k Naší Paní v Au“ ve Frauenau (německy „Zu unserer Lieben Frau in der Au“).

V 18. století se do Bavorska dostala zpráva i o Panně Marii Svatohorské, na jejíž přímluvu se událo mnoho zázraků. Koncem 18. století je pak v poutních kronikách Svaté Hory zaznamenána první pouť věřících z Bavorského lesa.

Dá se zjistit, že po dobu asi 140 let chodívala bavorská poutní procesí do Čech jednou za rok. Vydat se „jednou za život na Svatou Horu“ bylo pro mnohé zbožným přáním. Bavorští církevní představitelé z toho nebyvali nadšení. Varovali před nemocemi a nepatřičným chováním. Někteří putovali také kvůli tomu, aby se po cestě mohli setkat se svou tajnou láskou, a tak bylo mnohé dítko počato v seně ve stodole. Pak se říkávalo, že dotyčná „si děťátko vyprosila na Svaté Hoře“. Tyto poutě, které přechkaly všechny výše uvedené problémy, nakonec ukončila ve 30. letech minulého století politická situace.

Kvůli národnímu socialismu, 2. světové válce, odsunu sudetských Němců, studené válce a železné oponě nebylo po dlouhých 50 let možné naplnit nezapomenutou touhu lidí z Bavorského lesa po znovuoživení staré poutní tradice.

* zkráceně označovaných jako „Waidler“, z něm. Bayerischer Wald

Něco málo se dalo do pohybu až díky několika odvážným a zvědavým osobám, jakými byli prof. Dr. Reinhard Haller ze Zwieslu nebo Vinzenz Binder, podnikatel ve stavebnictví z Kreuzbergu, a několika dalším. Byl to totiž právě již zmíněný Vinzenz Binder, kdo v 80. letech minulého století zorganizoval první obnovené poutě na Svatou Horu, a to ve spolupráci s autobusovým přepravcem Prager z Freyungu. Tyto autobusové poutě brzy zaznamenaly velký zájem. Pět i více autobusů jezdilo najednou z jihozápadní části Bavorského lesa jednou ročně do Příbrami. A tyto poutě pokračují dodnes.

Něco však v osmdesátých letech obnovené nebylo: větší pěší poutnické skupiny, které by se vydávaly na náročnou, 150 km dlouhou cestu, trávající bez pomoci dopravní techniky několik dní. Tuto skutečnost jsem si přiblížil do batohu, když jsem po roce 2000 třikrát vedl skupiny Bayerisches Pilgerbüro, bavorské cestovní kanceláře zaměřující se na poutě, konané po určitých úsecích Svatojakubské poutní cesty ve Španělsku. Při třetí cestě v roce 2006 jsem se rozhodl, že znovu oživím starou tradici pěších poutí z Bavorska na Svatou Horu, což bylo přání, které jsem již delší dobu nosil v srdci. Parťáka jsem našel ve svém kamarádu novináři Jensi Schörnichovi, který měl do toho také chuť, a tak jsme se dali do práce.

Bylo třeba načíst historii svatohorského poutního místa, prozkoumat cestu, najít ubytování a vytipovat pamětihodnosti, které jsou k vidění cestou. V září 2007 jsme poprvé vyrazili se čtyřmi kněžími, jedním známým historikem a dalšími dvanácti podnikavými osobami. Pouť jsem samozřejmě přizpůsobil tomu, o čem se dnešní lidé zajímají. Udělal jsem z toho takovou poutně-turisticko-přírodně-kulturní cestu. Vznikl tak nový koncept.

Tato první pouť proběhla úspěšně a zpráva o „znovuzrození“ tradice pěších poutí se rychle rozkřikla. První roky, a to až do roku 2012, jsme chodili dvakrát v roce, konkrétně v květnu a září, abychom zažili různorodost scenérie a přírodních rozmarů v odlišných ročních obdobích. A už je tomu 14 let, co - nyní se svým kamarádem Franzem Uhrmannem, který je spoluvedoucím skupin poutníků - chodím na Svatou Horu. Zájem je velký. Do září 2021 proběhlo 20 poutí a všechny byly už měsíce před termínem obsazené. V roce 2018 vznikl o bavorských pěších poutích dokonce hodinový, dvojjazyčný a zatím velmi úspěšný dokumentární film*. Převzaly ho také televizní stanice Bibel-TV a KTV a vysílaly ho vícekrát v roce. Vidělo jej již více než dva miliony diváků.

* dokumentární film má název Jednou za život na Svatou Horu / Einmal im Leben auf dem Heiligen Berg

Z dopisů poutníků

- „Těchto dnů si moc vážím. Jen zřídka kdy pociťuji tak úžasný pokoj, a k tomu každý den poznám tolik nového. Toto pěší putování mi dělá velmi dobře, osobně mě obohacuje, a je navíc způsobem, jak může mezi národy docházet k porozumění.“
- „Když jde člověk pěšky, přibližuje se sousední zemi se zvláštní intenzitou – zrovna když jdou ve skupině také dva Češi, to mě také tentokrát velice obohatilo.“

Velice mě také těší, že v roce 2009 vznikla Via Nova, poutní stezka na Svatou Horu mezi Bavorskem a Čechami. Též zmíněný dokumentární film, který podpořilo Euregio, mluvívá ve prospěch myšlenky Via Nova. To je také patrné z rostoucího zájmu na české straně. První čeští poutníci se k nám přidali od Sušice v roce 2018 a v roce 2021 šel s námi celou trasu Martin Polák z Českých Budějovic. Chtěl by, aby i Češi přišli na chuť myšlenky Via Nova, a do budoucna by rád nabízel pěší poutě také českým zájemcům.

Ke skupině se přidávají také čeští přátelé. Pan Vierlinger vzpomíná na mnoho krásných okamžiků. Především mu v paměti zůstaly poutní cesty s Hannsem Gruberem, někdejší místním vlastivědcem, který s ním šel třikrát. Také na další neopomenutelné momenty pan Vierlinger rád vzpomíná, jako například ochutnávka hudby k počtu poutníků v podání sboru Metanoia ze Sušice nebo provedení částí České mše vánoční „Hej, mistře“ v kostele ve Starém Rožmitále varhaníkem a sbormistrem Hubertem Hoyerem a jeho dcerou Ivanou

Ke skupině se přidávají také čeští přátelé. Pan Vierlinger vzpomíná na mnoho krásných okamžiků. Především mu v paměti zůstaly poutní cesty s Hannsem Gruberem, někdejší místním vlastivědcem, který s ním šel třikrát. Také na další neopomenutelné momenty pan Vierlinger rád vzpomíná, jako například ochutnávka hudby k počtu poutníků v podání sboru Metanoia ze Sušice nebo provedení částí České mše vánoční „Hej, mistře“ v kostele ve Starém Rožmitále varhaníkem a sbormistrem Hubertem Hoyerem a jeho dcerou Ivanou

Z ohlasů v německém tisku

Heinrich Vierlinger proměnil pěší poutování v poutně-turisticko-přírodně-kulturní cestu. Pokud jde o zajímavá místa, hrady, zámky a muzea, on a jeho skupina poutníků v žádném případě neprojde kolem nich jen tak, ale navštíví je a přitom se dozví mnoho zajímavého o dané zemi, lidech a dějinách. Dosud doprovodil pan Vierlinger do Příbrami kolem 500 lidí, z nichž až dvě třetiny jsou ti, kteří jdou na pouť po několikáté. Někteří jsou už téměř stálými účastníky. Je třeba urazit přibližně 140 km. Denní etapy se pohybují mezi 27 a 15 kilometry. Spí se v hotelech v Sušici a v Rožmitále pod Třemšínem.

*Die Passauer Neue Presse
(Margit Poxleitner, září 2021)*

Z ohlasů v německém tisku

Devětsedmdesátiletý Heinrich Vierlinger z Freyungu je stavitelem mostů mezi Bavorskem a Čechami – bavorský ministerský předseda Markus Söder mu v Mnichově udělil vyznamenání.

(...) Heinrich Vierlinger je v pravém slova smyslu stavitelem mostů mezi Bavorskem a Čechami, mezi Německem a Českou republikou. Desítky let se devětsedmdesátiletý Vierlinger neúnavně zasazuje o to, aby si sousedé na té i oné straně hranice dobře rozuměli.

Od „být proti sobě“ k „spolu“. To je tím největším přáním nového nositele řádu, pokud jde o vztahy mezi těmito dvěma zeměmi. Na nic si nehraje. Z každého tepu jeho srdce lze vycítit, že se s českými sousedy setkává jako rovný s rovnými. „Lidé se dají dohromady tím, že spolu mluví,“ praví jedno německé lidové přísloví. Zde u nás v Německu se to snadno říká, když se tu mluví německy, ale v Čechách? Aby Heinrich Vierlinger překonal jazykovou bariéru, začal se učit češtinu, a dnes mluví česky plynně.

Svou vlídností a širokým rozhledem si Heinrich Vierlinger získává lidi na obou stranách hranice, a to tématy jako příroda, kultura a víra. Lze říci, že si tak za své bere dědictví svatého Vintřře, který již před 1000 lety prostřednictvím těchto témat sblížil lidi žijící v Bavorsku a v Čechách.

Heinrich Vierlinger je velvyslancem Bavorského lesa. Od samého začátku podporoval Národní park Bavorský les, který byl vyhlášen v roce 1970. „Je to výjimečná šance – jak pro cestovní ruch, tak pro přírodu,“ toho si byl Heinrich Vierlinger vědom již tehdy. A objasňuje: „Musíme si na této zemi – a také samozřejmě v Německu – umět dovolit lesy bez zásahu člověka.“ Tento vyškolený lesní průvodce působí jako důležitá hlásná trouba Bavorského lesa. Je aktivním členem spolku „Pro Nationalpark Freyung-Grafenau e.V.“

K těm nejsložitějším úkolům patří přiblížit nebe a zemi. Heinrich Vierlinger to dokáže. Kdo s ním jednou šel pěšky pouť z Bavorského lesa přes Čechy na Svatou Horu, ten může toto jediné potvrdit. (...)

Jeho nejnovější projekt spočívá ve snaze oživit českou část evropské poutní cesty VIA NOVA. Motorem této iniciativy je právě tento vedoucí poutních skupin z Freyungu, kterého v jeho činnosti podporují spolek Kulturkreis Freyung-Grafenau a pobočka Regionální rozvojové agentury Šumava ve Stachách. (...)

Veřejná uznání nezůstávají stranou. Heinrich Vierlinger byl poctěn česko-německým vyznamenáním „Cena naděje a porozumění“ (2015), kulturní cenou spolku Kulturkreis Freyung-Grafenau (2017) a Svatoštěpánskou plaketou diecéze Pasov (2018). Když obdržel ocenění pasovské diecéze, označil ho zemský radní Sebastian Gruber ve svém laudatio za „ministra zahraničí Bavorského lesa“.

Nyní propůjčil Heinrichu Vierlingerovi bavorský ministerský předseda Markus Söder Bavorský řád za zásluhy, a to „jako symbol pocty a vděčného uznání za vynikající zásluhy ve prospěch Svobodného státu Bavorsko a bavorského národa“. V souladu se zákonem je počet žijících nositelů řádu omezen na 2000 osob. Při včerejším slavnostním předávání byly Bavorským řádem za zásluhy poctěny také osobnosti z oblasti sportu, hospodářství, politiky a kultury – mezi jinými fotbalový mistr světa Philipp Lahm, biatlonistka Laura Dahlmeier, lyžařka Michaela Gerg, herci Günther Maria Halmer a Eva Mattes, bývalý ředitel společnosti Siemens Josef (Joe) Kaeser, spisovatelka Tanja Kinkel, bavorský ministr pro místní rozvoj a finance Albert Fűracker nebo starosta Mnichova Dieter Reiter.

Die Passauer Neue Presse (-pnp- 8. 7. 2021, kráceno)

nebo když poutní skupinu v roce 2018 doprovázel tým kameramanů, díky nimž vznikl dokumentární film o poutích „Jednou za život na Svatou Horu“. I setkání skupiny bavorských poutníků s českými před kaplí Anděla Strážce v Sušici bylo samozřejmě jedním z největších zážitků. Němečtí a čeští poutníci tam společně zazpívali píseň „Von guten Mächten wunderbar geborgen“ (Moc předivná). „To bylo citově velmi silné, ostatně stejně jako je to při každé pouti, když zde ten den začínáme. Pohnutím zde teklo již mnoho slz,“ shrnuje Heinrich Vierlinger.

Emočně silná je pokaždé také závěrečná mše svatá na Svaté Hoře, „když si lidé po tolika společných kilometrech navzájem padají do náruče a děkují za to, že to všechno dobře zvládli“.

Foto: H. Vierlinger

Z rukou bavorského ministerského předsedy Markuse Södera obdržel Heinrich Vierlinger v mnichovském sídle úřadu ministerského předsedy Bavorský řád za zásluhy. Foto: Bavorské státní kancléřství

Ne otrok, ale bratr a sestra

Z biblických textů 23. neděle v mezidobí, cyklus C
2. čtení – Flm 9b-10.12-17

Přijmi ho nazpátek, ne už jako otroka, ale jako drahého bratra.

(Mluví to) Pavel, stařec, a nyní vězeň pro Krista Ježíše. Prosím tě za svého syna, kterému jsem dal život (tady) v žaláři, Onezima. Posílám ti ho nazpátek, (přijmi ho,) jako by to bylo moje vlastní srdce. Nejraději bych si ho nechal u sebe, aby mi sloužil místo tebe (tady) ve vězení, (které snáším pro hlásání) evangelia. Ale nechtěl jsem nic udělat bez tvého souhlasu, aby tvůj dobrý skutek nevypadal jako vynucený, nýbrž byl dobrovolný. Vždyť snad proto ti byl vzat na čas, abys ho dostal nazpátek navždycky, ne už jako otroka, ale jako něco více než otroka: jako drahého bratra. Když i mně je (tolik milý), jak teprve tobě, jako člověk i jako křesťan. Jsi-li tedy (přesvědčen), že já a ty patříme k sobě, přijmi ho, jako bych to byl já sám.

Bratři a sestry! V nejkratším listu Nového zákona se Pavel přimlouvá u Filemona za Filemonova zběhlého otroka Onezima, který nyní uvěřil v Krista. Pavel Onezima pokřtil a nyní prosí jeho pána Filemona, aby ho přijal zpět k sobě a netrestal ho za jeho čin. Jde o praktickou ukázkou, jak přijetí evangelia má proměňovat vztahy mezi lidmi: „Vždyť snad proto ti byl vzat na čas, abys ho dostal nazpátek navždycky, ne už jako otroka, ale jako něco více než otroka: jako drahého bratra.“ To píše Pavel Filemonovi. Ale je to výzva i pro nás: jak proměňuje evangelium a naše víra vztahy k těm, kteří nám slouží? Jsou pro nás – ať už přímo nebo přeneseně – bratry a sestrami, anebo se k nim chováme jako k otrokům, tedy jako k věcem, které vlastníme? Myslíte, že je ta otázka nesmyslná? Tak se podívejme, jak se chováme třeba k pokladní v supermarketu, k řidiči či řidičce autobusu, k policistovi, který nás zastaví při silniční kontrole či k sanitářce v nemocnici: Usmějeme se na ně? Slušně je pozdravíme? Pomodlíme se za ně v duchu střelnou modlitbu? Anebo si ani nevšimneme, že tu jsou, ignorujeme je či si prostě řekneme, že tu jsou přece od toho, aby sloužili? A co doma, v našich rodinách? Nechováme se někdy i k členu vlastní rodiny jako k sluhovi či služce? Bez lásky Krista, kterou máme nechat působit ze svého srdce?

Pane, kéž si i v každodenním shonu připomínám Pavlovu zásadu ve vztazích: Ne otrok, ale bratr a sestra! Amen

Homilii přednesl 4. září 2022
ve svatohorské bazilice P. Jan Kuník, CSsR

Opravy na Svaté Hoře

Co se právě děje

■ Protože v posledních dvou letech nedošlo k vysání dotací, o něž bychom mohli požádat v rámci další etapy oprav a restaurování soch na balustrádě okolo baziliky, rozhodli jsme se postupně restaurovat jednotlivé sochy,

a to podle finančních možností. Díky dotaci od města Příbram nyní probíhá čištění a restaurování dvou soch. Jedná se o sv. Josefa a sv. Jana Křtitele na východní části ochozu. Práce provádí restaurátorská firma pana Živného. Dotace města Příbram činila 160 tisíc Kč.

■ Vloni jsme svépomocně provedli vymazávání a opravu spár na západním a severním schodišti k bazilice. Koncem srpna jsme opět svépomocí zahájili vymazávání a opravu spár východního schodiště od Pražské brány ke

Korunovační kapli. Největší zásluhy na provádění prací má kostelnice Věra Langová a pan Luboš Cabicar. Za každý dar na nákup materiálu jsme vděční.

Co připravujeme

■ Chceme provést potřebné natření šindelových střešních ambitů a baziliky. Šindel v ambitech i na bazilice byl

instalován převážně v letech 2015 – 2016. Plochy o celkové rozloze 3210 metrů čtverečních nutně potřebují ošetřit. Rozeslali jsme poptávku do několika firem a na základě cenových nabídek budeme podnikat další kroky v realizaci záměru.

■ Barokní dřevěný procesní kříž, který jsme využívali k poutním slavnostem a k průvodům s milostnou soškou Panny Marie Svatohorské, byl kvůli silnému větru vloni při slavnosti Korunovace poškozen pádem na zábradlí pódia. Cenová nabídka na zrestaurování kříže činí 130 tisíc Kč. Hledáme sponzory, kteří by opravu kříže zaplatili.

Co nám leží na srdci

■ Již počtvrté chceme podat žádost na Středočeský kraj o zařazení do Programu zachrany architektonického dědictví ohledně obnovy Svatohorské studánky. Projektová dokumentace je kompletní. Podle propočtů z minulého roku bude potřebné nashromáždit sumu větší než 3 mil. Kč. Sami nejsme schopni opravit historicky významný objekt, který řadu let zeje prázdnotou. Hledáme i jiné možnosti získání dotací.

■ Nezapomínáme ani na cestu podél krámků k bezbariérovému parkovišti u Březnické brány a dále směrem od Březnické brány za roh Březnické kaple, kde se svažuje ke krápníkové kapli Máří Magdalény a Svatohorským schodům. Stav cesty i parkoviště je katastrofální. Rozmýšlíme o vydláždění celé cesty s bezbariérovým parkovištěm. K tomu ovšem bude potřebné získat finanční prostředky z případných dotací a v první řadě svolení patřičných úřadů. Stále doufáme, že se podaří nalézt projektanta, který by návrh cesty s parkovištěm vypracoval sponzorsky nebo za přátelskou cenu. Milí čtenáři, pokud někoho takového znáte, pak nás, prosím, kontaktujte.

Plánů je opravdu mnoho. Prosím Vás o pomoc našemu společnému vzácnému poutnímu místu. Konto na opravy je 35-520395309/0800, konto na běžné potřeby a provoz Svaté Hory je 520395309/0800 u České spořitelny Příbram. Kontakt pro sponzory je basilica@svata-hora.cz.

Za dobrodince se denně modlíme a v pátek v 7.00 hodin je za ně sloužena mše svatá.

P. David Horáček, CSsR

Zprávy ze Svaté Hory

- ❑ V úterý 24. května se v 19.00 v bazilice konal **koncert amerického pěveckého sboru** Morningside Choir v rámci Hudebního festivalu A. Dvořáka.
- ❑ V pátek 27. května došlo v barokním refektáři ke slavnostnímu **předávání vysvědčení** studentům z Gymnázia pod Svatou Horou.
- ❑ Příbramská mládež uspořádala v pátek 27. května večer v bazilice **adoraci s chválami**.
- ❑ Poslední květnovou sobotu, 28. května, proběhla **pouť Matice Svatohorské**. Po mši svaté, kterou celebroval protektor Matice, P. David Horáček, CSsR, následovala prohlídka dvou výstav v budově probošství a výroční schůze členů Matice.
- ❑ V sobotu 28. května se konala **Orelská pouť**. Mše svatá byla u Korunovačního oltáře a následný program v ambitech.
- ❑ **Malé filmové exercicie** měly své pokračování v sobotu 28. května filmem Utop se, nebo plav. Tentokrát se událost konala ve farním sále.
- ❑ V neděli 29. května přenášel mši svatou v 9.00 **Český Rozhlas**, stanice Vltava. Mši svatou celebroval P. David Horáček, CSsR.
- ❑ Téhož dne dopoledne se u Korunovačního oltáře slavila mše svatá na závěr **pěší pouti**, která tradičně vychází z Mladé Vožice a po cestě se přidávají poutníci z dalších farností. Poutníky vítal u Mariánského sloupu a mši svatou celebroval P. Jan Kuník, CSsR, spolu s organizátorem pouti P. Jaroslavem Karasem. Pěší poutníci sklídili uznání všech, kdo v ten den byli na Svaté Hoře.
- ❑ V neděli 29. května jsme přivítali **poutníky z TV Lux**, kteří se po přivítání a prohlídce zúčastnili mše svaté v 11.00 a po obědě zůstali na varhanní půlhodinku. Poté odjízď směrem ke Žďáru nad Sázavou. Poutníky na Svatohorském náměstí přivítal a poté se jim věnoval P. Jozef Novák, CSsR.
- ❑ V úterý 31. května jsme na Svaté Hoře hostili **výjezdní zasedání kněží** vikariátu Písek.
- ❑ Téhož dne jsme si připomínali **největší českou důlní katastrofu**, která se stala před 130 lety, 31. května 1892, v dolech na Březových Horách. Tehdy zahynulo 319 horníků. Proto se od 16.00 rozezněly na 319 vteřin svatohorské zvony.
- ❑ V sobotu 4. června se konala tradiční **pouť řecko-katolíků** v ČR. Tentokrát se sešlo na tisíc poutníků. Obědů jsme zajišťovali osm set.
- ❑ Na Svatohorském náměstí se v neděli 5. června se

v 19.00 konal další **koncert Hudebního festivalu Antonína Dvořáka**. Jednalo se o Open air koncert od klasičky po ragtime z děl amerických skladatelů ovlivněných A. Dvořákem.

- ❑ **Noc kostelů** se letos konala v pátek 10. června. Události, jejímž cílem je i evangelizace návštěvníků, se u nás zúčastnilo cca 400 osob.
- ❑ Při **malých filmových exerciciích** v sobotu 11. června se ve sklepení promítal film Dobrý Will Hunting. Filmy s následnou diskusí již začali navštěvovat nejen příbramský zájemci. Byli zde i účastníci z Prahy nebo od Kamýku nad Vltavou.
- ❑ Na **Slavnost Božího Těla** se v neděli 19. června konal eucharistický průvod v ambitech se slavnostní hudbou. Je to jedna ze svatohorských tradic a oltáře, u nichž se konají zastavení, jsou vždy nádherně nazdobeny. Letos slavnost i s průvodem vedl P. Jozef Novák, CSsR.
- ❑ Nedělní odpolední mši svatou 19. června v 15.30 sloužil ve svatohorské bazilice P. Roman Dvořák ze Strakonice. Společně zde s rodinou a přáteli oslavili **narozeniny** jednoho z farníků, ing. Roberta Šípa. Ten je zároveň členem Matice Svatohorské.
- ❑ V neděli 19. června se v bazilice po skončení bohoslužeb od 17.00 konal **koncert** Základní umělecké školy Dobřichovice. Jako pedagožka varhanní hry tam působí svatohorská varhannice Ivana Kýlarová.
- ❑ Ve středu 22. června natáčela **Česká televize** s P. Davidem Horáčkem, CSsR, přímý vstup z baziliky do pořadu Dobré ráno. Většina pořadu byla věnována šatníku Panny Marie Svatohorské.
- ❑ V neděli 26. června požehnal P. David Horáček, CSsR, **ikony** napsané účastníky **ikonopiseckého kurzu** pořádaného v exercičním domě. Kurzy zde úspěšně vede pan Martin Damian.
- ❑ 290. výročí **slavnosti Korunovace** jsme slavili v sobotu 25. a v neděli 26. června. Hlavním celebrantem večerní vigílie byl P. David Horáček, CSsR. V neděli pak byl hlavním celebrantem P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR. Původně měl tuto slavnost celebrovat pan nuncius Charles Balvo, ale kvůli jeho přeložení do Austrálie jsme volili řešení s obsazením domácích svatohorských kněží. Vigílii doprovodila Misa Coronatae Sacro Montanae B. V. M. sepsaná k desetiletému výročí korunovace pražským skladatelem Antonínem Dvořákem. Mši provedlo Kolegium pro duch. hudbu (Klatovy) pod vedením Víta Aschenbrennera. Nedělní

hlavní mši provázela hudba Charlese Gounoda. Jeho Messe solenelle provedli sólisté, spojené sbory a Příbramská filharmonie za řízení svatohorského regenschorio Pavla Šmolíka.

- ☐ V neděli 10. července odcestoval P. Jan Kuník, CSsR, do Frýdku, odkud pokračoval dál do Polska na několikátý denní **přípravu k doživotním slibům**.
- ☐ 13. července natáčel redaktor Pavel Smolek **rozhovor s P. Davidem Horáčkem**, CSsR, pro Radio Proglas. Rozhovor se týkal služby misionáře milosrdenství, jímž byl v březnu letošního roku P. Horáček sv. otcem Františkem jmenován.
- ☐ V pátek 15. července začal restaurátor Jiří Živný práce na **obnově dvou soch** na balustrádě baziliky. Více na jiném místě časopisu v rubrice Opravy.
- ☐ Od 21. července do 4. srpna zůstali na Svaté Hoře pouze dva **redemptoristé** – P. David Horáček a Jozef Novák. Proto nám ve všedních dnech se službami v bazilice vypomáhali kněží z okolních farností. 21.–22. července vypomáhal P. Jan Primus z Příbrami. 23.–29. července vypomáhal P. Josef Andrejčák O.Cr. z Knína. Od 1. do 3. srpna pak přijížděl P. Jan Dlouhý z Mníšku.
- ☐ O slavnosti sv. Alfonse, zakladatele redemptoristů, obnovili redemptoristé Stanislav Přibyl, David Horáček a Jozef Novák své **řeholní sliby** při mši svaté v 17.00.
- ☐ V pátek 5. srpna se ve spolupráci s Charitou Příbram konala u Korunovačnického oltáře **pouť nemocných a zdravotně postižených**. Mši svatou v 10.00 s udílením svátostí pomazání nemocných celebroval P. David Horáček, CSsR, a s nemocnými přijel z Jinců P. Mariusz Stanislaw Walczak, který koncelebroval.
- ☐ 12.–13. srpna jsme uspořádali **Zážitkovou noc**. Tentokrát se programu účastnilo 16 přihlášených osob. Kromě duchovních aktivit, zažili i ruční práce při výrobě růženců, poznávali práci kostelníka nebo varhaníka, práci muzejníka, ale i kněze.
- ☐ Na slavnost **Nanebevzetí Panny Marie** jsme ze Svaté Hory v časných ranních hodinách vypravili dvě osobní auta poutníků do Bratislavy. V kostele Nejsvětějšího Spasitele v Bratislavě Kramároch skládal v ten den doživotní sliby v kongregaci redemptoristů P. Jan Kuník, CSsR. Všichni poutníci se vrátili ještě též den pozdě večer a s nimi přicestoval i P. Jan Kuník, CSsR.
- ☐ Ve středu 17. srpna odjel k večeru P. David Horáček, CSsR, a Jan Kuník, CSsR, do Lichov u Dublovic, kde se konal **letní kemp maltézské pomoci**. Oba redemptoristé byli k dispozici pro zpovídání hendikepovaných i jejich asistentů až do pozdních hodin.
- ☐ Poutní slavnost **Nanebevzetí Panny Marie** jsme slavili 20. a 21. srpna. Sobotní vigílii celebroval P. David

Horáček, CSsR. V neděli byl hlavním celebrantem P. Christian Martin Pšenička O.Praem. Se Svatou Horou je spojen od dětství díky hudbě.

- ☐ V neděli 21. srpna při oslavě Nanebevzetí Panny Marie připutovali z Přestice sourozenci Marta Spáčilová s bratrem Josefem Bouzkem a jeho ženou. Doprovázela je dcera paní Spáčilové. Převyprávěli nám příběh **zázračného uzdravení** pana Josefa, když byl malým chlapcem. Stalo se to v roce 1945. Více v listárně.
- ☐ 2.–3. září proběhla další **Zážitková noc** se 14 účastníky.
- ☐ V sobotu 3. září se konalo první poprázdňinové setkání u **Malých filmových exercicií**. Zúčastnění si na začátku vybrali jeden ze 3 filmů.
- ☐ Po večerech od 5. do 7. září probíhala v bazilice **dotáčka** audiovizuálního záznamu Bachova varhaního díla. Umění fugy nahrával titulární svatohorský varhaník Jaroslav Tůma.
- ☐ V průběhu května, června, července, srpna i září se každý týden konaly **Nedělní varhanní půlhodinky**. Varhanní koncerty začínaly vždy ve 14.00 v bazilice a jejich interprety byli čeští, slovenští, polští, němečtí, rakouští a francouzští varhaníci. Vystoupili: Tetiana Tishchenko, Lukáš Vendl, Jakub Janšta, Ivana Michalovičová, Markéta Reindlová, Wacław Golonka, Pavel Kohout, Aude Heurtematte, Christophe Mantoux, Eva Bublová, Krzysztof Urbaniak, Matthias Süß, Juraj Mičúnek, Martin Rost, Marek Mosnár, Martin Sturm, Stefan Baier, Martin Bernreuther, Iveta Zatková, Petra Kulajová, Tomáš Flégr, Wolfgang Kogert, Jaroslav Tůma a Pavel Šmolík. Koncertní cyklus finančně podporuje Město Příbram, Česko-německý fond budoucnosti a Ministerstvo kultury ČR. Vstup na koncerty je volný (dobrovolné vstupné).
- ☐ **Poutníci** – v závorce je uveden počet osob. Především jednotlivci a malé skupinky, kteří se nepřihlásí například při příchodu v sakristii, nejsou uvedeni.
 - 30. 4.: Praha Chodov (více jak 50) • 25. 5.: USA (32) • Polsko (1) • 27. 5.: Žďár nad Sázavou (37) • 1. 6.: Maďarsko – Budapešť (17) • 2. 6.: USA (41) • 4. 6.: pěší z Francie (2) • 8. 6.: Uherské Hradiště (5) • 9. 6.: USA (32) • 15. 6.: Rokycany (16) • 18. 6.: Příbryslav • 19. 6.: Japonsko (4) • 25. 6.: Bavorsko – Bodenmais (7 na kolech) • 26. 6.: Německo – Lam (60) • 2. 7.: Blovice • 6. 7.: Polsko (21) • 8. 7.: USA (28) • Španělsko (2) • 9. 7.: Rakousko (50) • 10. 7.: Slovinsko (40) • 20. 7.: USA (33) • 22. 7.: USA, Španělsko (16) • 24.–26. 7.: Francie - redemptoristé s poutníky (36) • 28. 7.: USA (33) • 30. 7.: Řevnice (50) • 4. 8.: Španělsko (11) • 5. 8.: USA (36) • 8. 8.: Kutná Hora - pěší poutníci (10) • 17. 8.: Blatná • 5. ročník pěší pouť (12) • 18. 8.: USA (17) • 20. 8.: USA (23) • 24. 8.: USA (31) • 4. 9.: USA (60) • 9. 9.: Polsko (40) • 10. 9.: Sušice (20).

Speciální (před)vánoční nabídka svatohorské prodejny

Nástěnný svatohorský kalendář 2023 (46x31/31x23 cm) – 499/299 Kč **NOVÉ**

S vyobrazeními šatů Panny Marie Svatohorské

Svatohorská archivní medovina (0,375 l) – 499 Kč

Speciální edice archivní medoviny (15 let) - hodnotný dárek

Pivo Svatohorský Speciál (0,75 l) – 119 Kč

Pivo světlé silné, svrchně kvašené, nefiltrované, nepasterované

CD Hudba ze Svaté Hory – 299 Kč

Nahrávka svatohorských zpěvů (Zdravas, Stála Matka), varhanní hudby, fanfár svatohorských ministrantů, ad.

CD Zpívání u jeslíček – 299 Kč

Živý záznam společného zpěvu koled ze svatohorské baziliky z roku 2020. Zpívat s námi můžete z příloženého zpěvníku. Doprovodí vás svatohorští varhaníci...

CD Já bych rád k Betlému – 299 Kč

Varhanní předehry k vánočním písním z pera titul. varhaníka baziliky J. Tůmy nahrané na velké svatohorské varhany.

CD Hluboký náš důl – 299 Kč **NOVÉ**

Vepřekův sbor nepřináší jen úpravy hornických písní, ale též skladby duchovní a unikátní záznam Te Deum R. Rejška pro vojenskou dech. hudbu, sbor a zvonohru. Skladba byla roku 2005 věnována stoletému výročí od udělení titulu basilica minor.

Svatohorský betlém u vás doma – 175 Kč

Betlém ze Sv. Hory v komorní vystřihovací podobě. Včetně dvou doplňků à 45 Kč

Svatohorské **NOVÉ** vánoční ozdoby 160/125 Kč

Ručně vyráběné z foukaného skla, velikost cca 8/5 cm

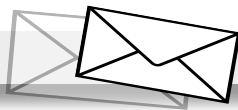
Ilustrační foto

NOVÉ Svatohorské medové lízátko (10 g) – 19 Kč

z českého medovicového medu

Listárna

Zázrak Panny Marie Svatohorské

Píše se L. P. 20. června 1941, kdy se manželům Josefu Bouzkovi a Magdaleně Bouzkové, roz. Toušové, bytem Němčice č. 56, okres Klatovy, narodil syn Josef Václav Bouzek jako sedmé dítě.

1. dítě – Josef +
2. dítě – Magdalena +
3. dítě – Blažena +
4. dítě – Marta
5. dítě – Anděla +
6. dítě – Josefa +
7. dítě – Josef Václav, kterého se týká tento zázrak

V roce 1942 zemřela moje sestra Andělka na nemoc spalniček spojenou se záškrt. Pepovi, mému bratru, byl jeden rok a též onemocněl spalničkami.

Když se uzdravil, zůstala mu jedna nožička tenká a neměl žádné lýtko. Rodiče to moc trápilo, a tak když mu byly čtyři roky, v r. 1945, jela s ním maminka na Svatou Horu a prosila o uzdravení svého syna Pepíčka. Co se událo v kostele na Svaté Hoře, vyprávěla maminka.

Když přišli do kostela, kde je na stříbrném oltáři Panna Maria s Ježíškem, říkala Pepíčkovi, aby se modlil, že ho Panna Maria uzdraví. Pepíček se uměl modlit jen Anděličku.

Měl sepaté ručičky a upjatý pohled na oltář s Pannou Marií a Ježíškem. Večer se maminka vrátila s Pepíčkem na ubytování, Pepíček si stěžoval, že ho bolí moc nožička. Bolela ho i doma, když více běhal. Maminka mu ji hladila, než usnul. Také na Svaté Hoře mu ji hladila, aby spinkal. Když se ráno probudila, měl obě nožičky (lýtko) stejné.

To vyprávěla moje maminka.

Co bylo, když se maminka s Pepíčkem vrátila, můžu dosvědčit já, dcera Martička, jsem sestrou Pepíčka, který je o deset let mladší. Bylo mi čtrnáct let. Tatínek byl kovář a byl právě v kovárně. Maminka na něj volala: „*Pepo, pojd' honem.*“ Když tatínek přišel, maminka mu povídá: „*Podívej se, Pepíček má obě nožičky stejné!*“

Jejich vděk za uzdravení Panně Marii a radost nelze popsat, též radost nás všech sourozenců.

Tatínek, když o tom vyprávěl, vždycky říkal: „*Kdybych to na vlastní oči neviděl, že se tento zázrak stal, tak bych tomu nikdy nevěřil!*“

Panna Maria uzdravila na Svaté Hoře mého bratra Josefa Bouzka dne 30. června 1945.

*Vše, co jsem napsala, je pravda.
Že se tento zázrak stal, stvrzuji svým podpisem.
Marta Spáčilová, roz. Bouzková*

Adventní kalendář

Pro letošní Advent pro vás připravujeme adventní kalendář. Navštívit jej můžete na internetových stránkách Svaté Hory. Každý den je pro vás připraveno v „okénku“ kalendáře namísto čokolády krátké video s adventní hudbou a slovem ze Svaté Hory. Těšíme se na setkání s vámi i tímto prostřednictvím.

www.svata-hora.cz/adventnikalendar

Zajímavá kniha

pro vás vybrala Marie Lachmanová

Moudrost pouštních otců, Camille W. de Prévaux, Jean Trolley

Výroky pouštních otců a epizody z jejich života se po staletí těší velké oblibě. Je až překvapivé, jak jsou nadčasové, jak mocně promlouvají k srdcím dnešních křesťanů. A skvělé komiksové ilustrace jejich sdělení ještě umocňují. Nejde tedy o sbírku křesťanských vtipů, jak by se mohlo zdát, ale o působilou duchovní četbu.

Nakladatel Doron, 2022

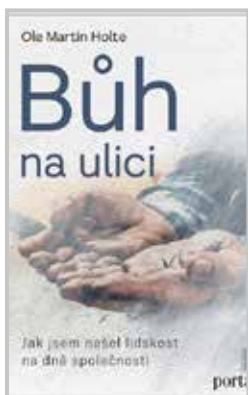
A Slovo se stalo tělem, Ctirad Václav Pospíšil

Óda na radost z víry v prologu Janova evangelia Jan 1,1-18

Prolog Janova evangelia (Jan 1,1-18) je jedním z klíčových textů křesťanské Bible. Vybroušené vyznání víry rané církve nám otevírá dveře k uchopení toho, kým skutečně je Ježíš z Nazareta. Kdo je autorem Prologu a jak souvisí s celkem Janova evangelia? Jaký význam má pro náš život a spiritualitu? Proč v Prologu nenajdeme zmínku o Kristově kříži a vzkříšení? Co nám říká o dějinách spásy před Kristem a o tajemství vztahu mezi Bohem Otce a Synem? Ctirad V. Pospíšil propojuje přínos moderní biblické exegeze s geniální intuicí církevních otců, mistrů středověké teologie i učitelů křesťanské spirituality. Jde mu vposled o uvádění smyslu Prologu do života dnešních křesťanů, o službu věřícím, církvi a okolnímu světu.

Nakladatel Karmelitánské nakladatelství, 2022

Bůh na ulici, Ole Martin Holte Jak jsem našel lidskost na dně společnosti

Norský františkán Ole Martin se rozhodl opustit klášter a strávit padesát dní rozprostřených do tří let jako bezdomovec na ulicích Osla a Kodaně. Jeho zážitky přináší pohled na život na okraji společnosti, který si běžný člověk stěží dokáže představit, a podněcují k úvahám nad bezdomovectvím z nezvyklé perspektivy. Ole prochází městskou krajinou a s humorem a soucitem se snaží pozorovat drsný život lidí na samém dně společnosti. Přemítá o pokoření, o oživení lásky k samozřejmým věcem, jako je strom, o nečekané lidské dobrotě, ale i o neustálé nutnosti vztahování se ke smrti, o hledání Boha v drogách, o povaze konfliktů s představiteli „slušné“ společnosti, o problematice ztráty identity a závislosti na společnosti. Kniha se čte jako detektivka.

Nakladatel PORTÁL, s.r.o., 2022

Manželství - společná cesta k Bohu, Henri Caffarel Duchovní úvahy pro manžele, snoubence i ty, kdo je doprovázejí

Francouzský kněz Henri Caffarel měl hluboký vhled do Božího plánu s láskou muže a ženy. Jeho inspirativní promluvy shromážděné v tomto svazku nám dávají pochopit obrovský potenciál svátosti manželství. Žít v manželství je náročné – ale i v něm nás Bůh, pokud se mu otevřeme, vede, doprovází a posiluje. Autor zná dobře realitu manželského života. Je si vědom nástrah v partnerském vztahu, ukazuje nám však, jak zlu lhostejnosti, výčitek a naschválů nepodlehout. Lásky je věrná a nepomine, jen když je ochotná začínat stále znovu, schopná odpouštět i odpuštění přijmout. Autor ukazuje na důležitost modlitby i na povolání manželů k pohostinnosti a ke svědectví v ateistické společnosti. Opomenuta není ani sexualita. Nesmírně živé promluvy prokládá autor citacemi různých básníků, prozaiků a filozofů. Texty určené především manželským párům a rodinám poslouží dobře i při přípravě snoubenců a formování nových generací křesťanských manželství.

Nakladatel Karmelitánské nakladatelství, 2022

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2022

Termín	Název kurzu	Exercitátor / vede	Cena
10. 10.-15. 10.	Exercicie „Vybraná témata z dějin spásy v duch. životě křesťana“	P. Vít Uher	4 550 Kč
16. 10.-22. 10.	Exercicie pro kněze	Mons. Aleš Opatrný	5 400 Kč
13. 11.-19. 11.	Exercicie pro kněze	P. Jan Szkandera	5 400 Kč
25. 11.-27. 11.	Víkendová duchovní obnova s redemptoristy „Neboj se, jen věř“	P. Josef Novák, CSsR	1 900 Kč
1. 12.-4. 12.	Ikonomisecký kurz, info: DamianM@seznam.cz	p. Martin Damian	6 050 Kč
8. 12.-11. 12.	Exercicie „Síla naslouchání (Duchu svatému)“	Václav Čáp	3 050 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden v konkrétních kurzech.

Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram – Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz, případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

10. **Památky Bl. Františka Xavierského Seelose**, CSsR. Němec, působil v USA mezi něm. hovořícími katolíky, zemřel v 48 letech nakažen žlutou zimnicí.
10. **Poutnické povídky a projekce dokumentu „Pěšky bez hranic“** ve sklepení 18.00–20.00. Moderuje P. Hirsch.
10. **Památky Sv. Gerarda Majelly**, CSsR. Řeholní bratr, známý divotvůrce, je patronem matek v pozeňaném stavu a při problémech v těhotenství. Pout k Bl. Gerardu: modlitba růžence v 16.30, mše sv. v 17.00, po mši sv. modlitba matek a uctění ostatků světce.
10. **Lanový park 2022** v zahradě exercičního domu od 10.00 do 16.00. Dětský den plný lanových překážek nízko i vysoko nad zemí. Dotazy: iana@orjpb.cz
11. **Všech svatých**, doporučený svátek. Možnost získat plnomocné odpustky.
11. **Památky Všem věrných zemřelých**. Po odpolední mši sv. následuje dušičková pobožnost. Hudba při mši sv. v 17.00: Karel Bříza ad. - Pohřební responzoria.
11. **Výročí posvěcení lateránské baziliky**. Současně Výroční den založení Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele. Možnost získat plnomocné odpustky.
11. **Ježíše Krista Krále**, slavnost. Od 12.00 do 15.00 adorace Nejsvětější Svátosti. Možnost získat plnomocné odpustky. Hudba při mši sv. v 9.00: K. Bříza - III. ordinariem, J. Bříza - mešní proprium. Po odpolední mši sv. zpíváné nešpory.
11. **Nezávazná památka sv. Cecilie**, panny. Svatocecielské nešpory v 18.00. Následuje svatocecielské setkání hudebníků.
11. **Vyrobit si vlastnoručně adventní věnec**. Výroba adventních věnců ve sklepení pod vedením Štěpánky Sobotkové 14.00–18.00. Vstupenky nutno předem zakoupit v prodejně Svatohorského poutního muzea. Možnost požehnání vyrobených věnců.
11. **1. neděle adventní**. Začíná církevní rok, nedělní cyklus A. Žehnání adventních věnců pro veřejnost v 15.00 a rovněž při všech mších svatých.
11. **Adventní Advent I.** Koncert Bach opět na Svaté Hoře - adventní kantáty J. S. Bacha v 19.00 v bazilice (cyklus koncertů se skutečně adventní hudbou).
12. **Ranní rožná mše sv.** v 6.00 (Svatohorští literáti). Mše sv. v 7.00 se nekoná. Další mše sv. v 9.00 a 17.00 (s nedělní platností).
12. **Adventní Advent II.** koncert v 19.00 v bazilice. Magnificat - gregor. chorál a varhany. J. Tůma, Schola Cantorum Pilsensis.
12. **P. Marie Počaté bez poskvrny prvotního hříchu**, doporučený svátek.
12. **Ranní rožná mše sv.** v 6.00 (Svatohorští literáti). Mše sv. v 7.00 se nekoná. Další mše sv. v 9.00 a 17.00 (s nedělní platností).
12. **Adventní Advent III.** koncert v 19.00 v bazilice. Vícehlasé adventní zpěvy 15. a 16. stol. Dyškanti, um. vedoucí Martin Horyna.
12. **Ranní rožná mše sv.** v 6.00 (Svatohorští literáti). Mše sv. v 7.00 a 9.00 se nekoná. Další mše sv. v 11.00 a 17.00 (s nedělní platností).
12. **Od 9.00 Adventní duchovní obnova**, vede Mons. Josef Žák. Začátek v 9.00 kajícnou pobožností s duchovním slovem, poté sv. adorace Nejsv. Svátosti, možnost sv. smíření. Mše sv. v 11.00. Zakoření ve 12.00 krátkým koncertem.
12. **Adventní Advent IV.** koncert v 19.00 v bazilice. Blahoslavenství - hudba na novozákonní texty. Vepřekův smíšený sbor, Pavel Šmolík.
12. **Vernisáž výstavy betlémů** v 16.00. Výstava bude přístupná v Mnišské kapli od 23. 12. 2022 do 2. 1. 2023 (časy budou upřesněny).
12. **Přinesení betlémského světla** v 18.00 s krátkým programem příbr. skaut. oddílů. Betlémské světlo bude k dispozici v Pražské kapli do konce kal. roku.
12. **Střední den**. Tento den jsou mše sv. pouze v 6.00, 9.00 a 16.00. Ranní rožná mše sv. v 6.00 (Svatohorští literáti). „Půlnoční“ mše sv. v 16.00. Hudba: J. J. Ryba - Česká mše vánoční. Členové příbramských pjev. sborů.
12. **Boží Hod vánoční**, zasvěcený svátek. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30, po odpolední mši sv. zpíváné nešpory. Hudba při mši v 9.00: F. X. Brixl - Misa pastoralis in D. „Zpívání u jeslíček“ za doprovodu varhan ve 14.00 v bazilice. Zpěvníky budou k dispozici.
12. **Sv. Štěpána**, svátek. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. „Zpívání u jeslíček“ za doprovodu varhan ve 14.00 v bazilice. Zpěvníky budou k dispozici.
12. **Vánoční koncert Matice Svatohorské** v 18.00 - koledy a vánoční varhanní hudba. Učinkují Roman Janál - baryton, Jaroslav Tůma - varhany.
12. **Sv. Jana Evangelisty**, svátek. Při všech mších svatých žehnání doneseného vína.
12. **Svaté Rodiny**, slavnost. Obnova manželských slibů při všech mších svatých.
12. **Mše svatá na závěr občanského roku** ve 22.30. Po ní následuje prezentace dění za uplynulý rok a připítek s ohňostrojem na náměstíčku. Ostatní mše sv. v 7.00, 9.00 a 17.00.
1. **Matky Boží Panny Marie**, zasvěcený svátek. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30, po odpolední mši sv. zpíváné nešpory. „Zpívání u jeslíček“ za doprovodu varhan ve 14.00 v bazilice. Zpěvníky budou k dispozici.
1. **Zjevení Páně (Tři králů)** - vigilie. Mše sv. v 17.00. Následuje **Tříkrálový koncert** Vepřekova smíšeného sboru v 18.00.
1. **Zjevení Páně (Tři králů)**, slavnost - doporučený svátek.
14. 1. **Bl. Petra Dondere**, CSsR, památka. Misionář v Surinamu, působil mezi černošskými otroky, indiány a malomocnými.
11. **117. výročí povýšení na basiliku minor**. Možnost získat plnomocné odpustky.
2. **Uvedení Páně do chrámu** (Hromnice), slavnost. Žehnání přinesených svící při každé mši svaté. Tento den je poslední možnost návštěvy svatohorského Betléma.
11. 2. **P. Marie Lurdské**. Světový den nemocných.
22. 2. **Popeleční středa** - den přísného postu. Udělování popelce při všech mších. Hudba při liturgiích v 17.00: P. J. Olejník - mešní proprium, ordinariem.
26. 2. **1. neděle postní**. Mše sv. v 9.00 a 11.00 s gregoriánským chorálem (Schola Cantorum Pilsensis).

Otevírací doba areálu a na Svaté Hoře

Pondělí-sobota 6.30–18.00 ■ neděle 6.30–17.00

Pořad bohoslužeb

Pondělí-sobota: 7.00, 9.00, 17.00

- 6.55 výstav milostné sošky P. Marie Svatohorské
- ve středu v 17.00 pobožnost k P. Marii, Matce ustavičné pomoci, poté mše svatá
- ve čtvrtek po odpolední mši svaté adorace Nejsvětější svátosti
- v pátek v 7.00 mše svatá sloužená za živé i zesnulé členy Matice Svatohorské a za dobrodince Svaté Hory
- první pátek v měsíci po mších svatých v 9.00 a 17.00 pobožnost k Božskému srdci
- v sobotu po mši svaté v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením zaslaných poděkování a proseb

Neděle: 7.30, 9.00, 11.00, 15.30

- 7.25 výstav milostné sošky P. Marie Svatohorské
- 16.15 (po odpolední mši svaté) české zpívané nešpory a poté uctívání milostné sošky P. Marie Svatohorské
- po každé mši svaté uctívání milostné sošky P. Marie Svatohorské (s výjimkou nedělní odpolední mše svaté)
- v květnu denně kromě čtvrtka a neděle po odpolední bohoslužbě májová pobožnost
- v říjnu před odpolední mší svatou modlitba posvátného růžence
- v adventní době v sobotu v 6.00 rorátní mše svatá, mše svatá v 7.00 není, další jsou v 9.00 a 17.00
- v postní době křížová cesta v pátek: 16.15 a v neděli: 14.45
- zpovědní služba je půl hodiny před začátkem každé mše svaté, v naléhavých případech na požádání (kontaktujte službu v sakristii nebo v prodejně v ambitu)
- pořad bohoslužeb o svátcích a slavnostech, které nepřipadají na neděle, je jako ve všední den
- výjimky jsou uvedeny v kalendáriu

Úřední hodiny farního úřadu

Pondělí & čtvrtek: 10.00–11.30; 13.30–16.00

V případě nutnosti je možné se nepřetržitě obracet na duchovní správu na tel: 731 619 668

Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna

Odpovědná osoba Martina Jechortová

Kontakt +420 731 619 800, +420 318 429 943,
e-mail: prohlidka@svata-hora.cz, e-shop: svata-hora.cz/internetovy-obchod.

Otevírací doba neděle celoročně 9.00–17.00 • pondělí-sobota: I.–V. & IX.–XII: 9.00–16.00 • V.–VIII.: 9.00–17.00

Prohlídka

- areálu

s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V.–IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou. Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Prohlídky v zimním období je třeba předem domluvit, min. počet osob je 5. Jako alternativu pro jednotlivce nabízíme v tomto období prohlídku se zapůjčeným textem. Informace v prodejně v ambitu.

- s koncertem po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka areálu s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové velké varhany v bazilice.

- expozice muzea každý den v otevírací době prodejny.

- sklepních prostor a zvonice prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925,
e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.
Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar
(náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.
Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání, pište na adresu redakce.

Poutní slavnost

SVATÁ HORA: NOVÉ VARHANY INV.1946 ARCH. Dr BOHUMIL SLÁMA